

Kanne 7.5.2007 — ThyssenKrupp Elevator v. komissio**(Asia T-149/07)**

(2007/C 155/60)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: ThyssenKrupp Elevator AG (Düsseldorf, Saksa) (edustajat: asianajajat T. Klose ja J. Ziebarth)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- riidanalainen päätös on kumottava sikäli kuin se koskee kantajaa
- toissijaisesti on kohtuullistettava kantajalle riidanalaisessa päätöksessä yhteisvastuullisesti määrättyä sakkoa
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa 21.2.2007 tehdyn komission päätöksen K (2007) 512 lopull., joka on tehty asiassa COMP/E-1/38.823 — PO/Elevators and Escalators. Riidanalaisessa päätöksessä määrätään sakkoja kantajalle ja muille yrityksille osallistumisesta hissien ja liukuportaiden asentamista ja huoltoa koskevaan kartelliin Belgiassa, Saksassa ja Luxemburgissa. Komission mukaan kyseessä olevat yritykset ovat rikkoneet EY 81 artiklaa.

Kanteensa perustelemiseksi kantaja esittää seuraavat kanneperusteet:

- komissio ei ole toimivaltainen, koska paikallisella kilpailusääntöjen rikkomisella, johon kantajan väitetään syyllistyneen, ei ole merkitystä jäsenvaltioiden välillä
- ne bis in idem -periaatetta on loukattu, koska komissio on jättänyt huomiotta ennen menettelyn aloittamista tehdyt Belgian kilpailuviranomaisten ja Luxemburgin kilpailuviranomaisten päätökset, joilla kantaja vapautetaan sakoista
- ne edellytykset puuttuvat, joiden perusteella kantajan voitaisiin katsoa olevan tytäryhtiöidensä kanssa yhteisvastuussa kilpailusääntöjen rikkomisesta, koska kantaja ei itse ole osallistunut kilpailusääntöjen rikkomiseen, koska sen tytäryhtiöt ovat oikeudellisesti ja taloudellisesti toiminnassaan itsenäisiä ja koska on asiallisesti perusteetonta, että myös kantajan katsotaan olevan kyseisessä vastuussa
- sakkujen laskennassa huomioon otetut perusmäärät eivät ole oikeassa suhteessa kyseessä olevien markkinoiden tosiasialliseen suuruuteen
- ehkäiseväksi vaikutukseksi tarkoitettu kerroin ei ole oikeasuhteinen, koska se poikkeaa huomattavasti muiden, suuruudeltaan vastaavien yritysten kohtelusta samanaikaisesti ratkaistuissa vastaavissa tapauksissa
- sakkujen laskennassa on perusteettomasti korotettu sakkujen määrää toistuvan kilpailusääntöjen rikkomisen vuoksi, koska aikaisempien sakkujen huomioon ottamisessa on tapahtunut oikeudellinen virhe

— asetuksen (EY) N:o 1/2003 ⁽¹⁾ 23 artiklan 2 kohtaa on rikottu, koska sen osalta, että sakko saa olla enintään 10 % yrityksen liikevaihdosta, huomioon olisi pitänyt ottaa vain kyseessä olevien tytäryhtiöiden liikevaihto

— sakoista vapauttamisesta ja sakkujen lieventämisestä annettua tiedonantoa ⁽²⁾ on sovellettu virheellisesti, koska kantajan tekemän yhteistyön lisäarvoa ei ole otettu riittävästi huomioon.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

⁽²⁾ Komission tiedonanto sakoista vapauttamisesta ja sakkujen lieventämisestä kartelleja koskeissa asioissa (EYVL 2002, C 45, s. 3).

Kanne 7.5.2007 — ThyssenKrupp v. komissio**(Asia T-150/07)**

(2007/C 155/61)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: ThyssenKrupp AG (Duisburg ja Essen, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Klusmann ja S. Thomas)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- riidanalainen päätös on kumottava sikäli kuin se koskee kantajaa
- toissijaisesti on kohtuullistettava kantajalle riidanalaisessa päätöksessä yhteisvastuullisesti määrättyä sakkoa
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa 21.2.2007 tehdyn komission päätöksen K (2007) 512 lopull., joka on tehty asiassa COMP/E-1/38.823 — PO/Elevators and Escalators. Riidanalaisessa päätöksessä määrätään sakkoja kantajalle ja muille yrityksille osallistumisesta hissien ja liukuportaiden asentamista ja huoltoa koskevaan kartelliin Belgiassa, Saksassa, Luxemburgissa ja Alankomaissa. Komission mukaan kyseessä olevat yritykset ovat rikkoneet EY 81 artiklaa.

Kanteensa perustelemiseksi kantaja esittää seuraavat kanneperusteet:

- komissio ei ole toimivaltainen, koska paikallisella kilpailusääntöjen rikkomisella, johon kantajan väitetään syyllistyneen, ei ole merkitystä jäsenvaltioiden välillä

- ne bis in idem -periaatetta on loukattu, koska komissio on jättänyt huomiotta ennen menettelyn aloittamista tehdyt Belgian kilpailuviranomaisten, Luxemburgin kilpailuviranomaisten ja Alankomaiden kilpailuviranomaisten päätökset, joilla kantaja vapautetaan sakoista
- ne edellytykset puuttuvat, joiden perusteella kantajan voitaisiin katsoa olevan tytäryhtiöidensä kanssa yhteisvastuussa kilpailusääntöjen rikkomisesta, koska kantaja ei itse ole osallistunut kilpailusääntöjen rikkomiseen, koska sen tytäryhtiöt ovat oikeudellisesti ja taloudellisesti toiminnassaan itsenäisiä ja koska on asiallisesti perusteetonta, että myös kantajan katsotaan olevan kyseisessä vastuussa
- sakkojen laskennassa huomioon otetut perusmäärät eivät ole oikeassa suhteessa kyseessä olevien markkinoiden tosiasialliseen suuruuteen
- ehkäiseväksi vaikutukseksi tarkoitettu kerroin ei ole oikeasuhteinen, koska se poikkeaa huomattavasti muiden, suuruudeltaan vastaavien yritysten kohtelusta samanaikaisesti ratkaistuissa vastaavissa tapauksissa
- sakkojen laskennassa on perusteettomasti korotettu sakkojen määrää toistuvan kilpailusääntöjen rikkomisen vuoksi, koska aikaisempien sakkojen huomioon ottamisessa on tapahtunut oikeudellinen virhe
- asetuksen (EY) N:o 1/2003⁽¹⁾ 23 artiklan 2 kohtaa on rikottu, koska sen osalta, että sakko saa olla enintään 10 % yrityksen liikevaihdosta, huomioon olisi pitänyt ottaa vain kyseessä olevien tytäryhtiöiden liikevaihto
- sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä annettua tiedonantoa⁽²⁾ on sovellettu virheellisesti, koska kantajan kaikissa neljässä kyseessä olevassa maassa tekemän yhteistyön lisäarvoa ei ole otettu riittävästi huomioon.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

⁽²⁾ Komission tiedonanto sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskeissa asioissa (EYVL 2002, C 45, s. 3).

Kanne 8.5.2007 — KONE ym. v. komissio

(Asia T-151/07)

(2007/C 155/62)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: KONE Corp. (Helsinki, Suomi), KONE GmbH (Hannover, Saksa) ja KONE BV (Haag, Alankomaat) (edustajat: solicitor T. Vinje, lakimiehet D. Paemen, J. Schindler ja B. Nijs, J. Flynn, QC ja barrister D. Scannell)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta

- kumoamaan päätöksen 2 artiklan 2 kohdan siltä osin kuin siinä määrätään KONE Corporationille ja KONE GmbH:lle sakko ja joko jättämään sakon määräämättä tai määräämään pienemmän sakon kuin komission päätöksessä on määrätty.
- kumoamaan komission päätöksen 2 artiklan 4 kohdan siltä osin kuin siinä määrätään KONE Corporationille ja KONE BV:lle sakko ja määräämään pienemmän sakon kuin komission päätöksessä on määrätty.
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteellaan kantajat vaativat 21.2.2007 tehdyn sellaisen komission päätöksen K(2007) 512 lopullinen (asia COMP/E-1/38.823 — PO/Elevators and Escalators) kumoamista osittain EY 230 artiklan nojalla, jossa kantajien kuten muidenkin yritysten katsottiin osallistuneen neljään yksittäiseen, monimutkaiseen ja jatkettuun EY 81 artiklan 1 kohdan rikkomiseen, koska ne olivat jakaneet markkinoita sopimalla ja/tai neuvottelemalla hissien ja liukuportaiden myynti-, asennus-, huolto- ja modernisointitarjousten ja -sopimusten kohdentamisesta.

Kantajat KONE Corporation ja sen tytäryhtiöt KONE GmbH ja KONE BV riitauttavat riidanalaisen päätöksen vain siltä osin kuin siinä on määrätty sakkoja KONE:lle kokonaisuutena siitä, että se on osallistunut kilpailusääntöjen rikkomiseen Saksassa ja Alankomaissa.

Saksassa tapahtuneen kilpailusääntöjen rikkomisen osalta kantajat väittävät, että komissio teki virheen sakon määrän määrittämisessä. Ensinnäkin kantajat väittävät, että komissio sovelsi vuoden 2002 yhteistyötiedonantoa⁽¹⁾ väärin, koska (i) sen olisi tullut mainitun tiedonannon 8 kohdan b alakohdan ja 8 kohdan a alakohdan nojalla myöntää KONE:lle vapautus sakoista tai vaihtoehtoisesti (ii) sen olisi tullut alentaa kantajien sakkoa mainitun tiedonannon 23 kohdan viimeisen alakohdan nojalla.

Toiseksi kantajat väittävät, että komissio on soveltanut väärin asetuksen (EY) N:o 17/15 artiklan 2 kohdan ja EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklan 5 kohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta vuonna 1998⁽²⁾ annettuja suuntaviivoja (jäljempänä vuoden 1998 suuntaviivat sakkojen laskennasta), koska (i) se ei kantajien mukaan sakkoa määrätessään ole ottanut huomioon kohdemarkkinoiden kokoa ja koska (ii) se ei ole ottanut asianmukaisesti huomioon sitä, että kantajat eivät ole kiistäneet tosiseikkoja, mikä ilmenee siitä, että komissio alensi mainitun yhteistoiminnan nojalla sakkoa vain yhdellä prosentilla.

Kolmanneksi kantajat väittävät, että komissio ei ole noudattanut yhteisön oikeuden perusperiaatteita, koska (i) se ei ole ottanut huomioon luottamuksensuojan periaatetta, kun se ei hyvissä ajoin ole ilmoittanut niille, että sakoista vapauttaminen ei ole mahdollista, koska (ii) se ei ole ottanut huomioon yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, kun se kohteli samassa tilanteessa olevia tahoja, jotka pyysivät sakoista vapauttamista, eri tavoin ja koska (iii) epämäärällä pääsyn asiakirjoihin se on loukannut kantajien puolustautumisoikeuksia.